

Uusien ja uudistettujen
Siionin laulujen laulutuokio
Pudasjärven suviseuroissa la 29.6.2013

"MINUN HERRANI JA JUMALANI"

(Joh. 20:28)

Suviseurat
Pudasjärvellä
28.6.–1.7.2013

On niin paljon asioita

Johann Sebastian Bach

1. On niin pal - jon a - si - oi - ta, joi - ta en voi ym - mär - tää.
Op - pi - en ja tie - don tul - va a - ja - tuk - set häm - men - tää. U - sein e - päi - lys - ten us - va

7 us - kon sil - mää hä - mär - tää. A - vuk - se - ni sil - loin_ kai - paan tai - vaal - lis - ta_ ys - tä - vää.

1.
On niin paljon asioita,
joita en voi ymmärtää.
Oppien ja tiedon tulva
ajatukset hämmentää.
Usein epäilysten usva
uskon silmää hämärtää.
Avukseni silloin kaipaen
taivaallista ystävää.

2.
Jeesus, joka kerran suostuit
puolestani kärsimään,
auta, etten yksin jäisi
murheitani miettimään.
Lupasithan olla itse
siellä, missä omasi,
itsessänsä vajavaiset,
kokoontuvat nimeesi.

3.
Johdattele askeleeni
uskon saarnaa kuulemaan,
murheistani, erheistäni
luottavasti puhumaan.
Armonsanallasi, Herra,
sieluani lohduta,
uskon yksinkertaisuutta
minulle taas opeta.

4.
Valtakuntasi on täällä
äidin syli lapselle.
Kiitos, että turvan siinä
tarjoat myös minulle.
Äidin rakkaudessa jaksan
katseeni taas kohottaa
yli epäilysten usvan
kohti taivaan kunniaa.

Sirkka Vuorisalo 2004, 2006

Mun kotini taivaassa ihana on

Ruotsalainen kansansävelmä
sovitus Lauri-Kalle Kallunki

1. Mun ko - ti - ni tai - vaas - a i - ha - na on ja sin - ne jo toi - vo - ni kan - taa. Kun an - taa. Ah,

maa - il - ma kuo - huu ja on le - vo - ton, niin tai - vas vain rau - haa voi

siel - lä ei tun - ne - ta mur - hei - ta maan, ja huo - le - ni, vai - va - ni jät - tää myö - ssaan, kun us - kos - sa mat - ka - ni pää - tän.

1. Mun kotini taivaassa ihana on,
ja sinne jo toivoni kantaa.
Kun maailma kuohuu ja on levoton,
niin taivas vain rauhaa voi antaa.
Ah, siellä ei tunneta murheita maan,
ja huoleni, vaivani jättää myös saan,
kun uskossa matkani päätän.

2. Vaan matkaani maan päällä
turvassa teen,
kun Jeesus käy vierellä aina.
Kun kuormaani ottaa hän
myös kantaakseen,
niin liikaa se ei enää paina.
Hän, Herra, on auttaja uupumaton,
hän lohtuni, voimani, toivoni on,
en muuten voi tielläni kestää.

3. On onneni Jeesus ja elämäni,
ei voi kukaan häntä pois ottaa.
Hän veljeni on, hän on ystäväni,
hän Jumalan Poika on totta.
Jos maailma aarteitaan tarjoaisi,
niin niihin en vaihtaisi onneani,
kun saan oma Jeesuksen olla.

4. Vain rakkaus ihmisten luo sinut toi,
kun lähdit pois kirkkaudesta.
En kylliksi kiittää, en ylistää voi
näin suuresta rakkaudesta.
Kun syntini kannoit ja myös sovitit,
niin autuuden lahjaksi näin valmistit,
tien aukaisit taivaaseen asti.

5. Nyt kiitän, oi Herrani, armostasi,
saan turviisi jäädä sen tähden.
Kun varjelet, talletat hoidossasi,
niin uskossa pois täältä lähen.
Suo voimaasi voimaksi matkalleni
ja Henkesi valkeus oppaakseni,
niin kauan kuin saan elää täällä.

*Edla Pöyry 1876,
uud. Niilo Rauhala 2010*

Illan varjot pitenevät

Sävelmä Bjarne Slögedal norjalaisen
kansansävelmän pohjalta

1. Il - lan var - jot pi - te - ne - vät, mo - ni meis - tä ky - se - lee:
mis - sä kul - kee e - lon pol - ku? Jo - ku tiel - tä har - hai - lee. It - sek - kyys - kin val - taa mie - len,

7 ra - ha si - too, van - git - see. Voi - sim - me - ko an - taa myö - ten tä - män a - jan pai - nee - seen?

1. Illan varjot pitenevät,
moni meistä kyslee:
missä kulkee elon polku?
Joku tiellä harhailee.
Itsekkyyksin valtaa mielen,
raha kiehtoo, vangitsee.
Voisimmeko antaa myöten
tämän ajan paineille?

2. Herran sanan tähti loistaa
armotaivaan valona.
Siionissa sanan saarna
säilyy aina samana.
Pyhä Henki, lohduttaja,
ajan illan suojana,
matkallamme siunaavana
johtaa tiellä jokaista.

3. Rukoilemme kylvön aikaa
koko ihmiskunnalle.
Maailmassa moni kaipaa
aikaa rauhan sanalle.
Sanan vastaanottajalle
anna, Herra, armosi.
Uskon lahjan kantajalle
näytä tiesi, tahtosi.

4. Ajan illan lähetessä
askelemme lyhenee.
Lähimmäisten rakkaudessa
toivo kantaa huomiseen.
Taivaan Isä antaa voimaa
tämän päivän askeliin.
Herran kansa tietä jatkaa
uuteen aamuun, kirkkauteen.

*Matti Paukkeri 2011
uud. Inkeri Karvonen 2012*

Kasteinen niityn ruoho

RVK 201
W. Ahlén 1933

1. Kas - tei - nen nii - tyn ruo - ho aa - mus - sa heh - kun saa. Sen tuok - su vah - va, tuo - re maan yl - lä va - el -

taa. Näin ruo - ho kas - vaa, ku - kois - taa Luo - jan - sa kat - seen al - la, vaan koh - ta ka - to - aa.

1.
Kasteinen niityn ruoho
aamussa hetken hohtaa.
Sen tuoksu vahva, tuore
maan säteilevän kohtaa.
Näin ruoho kasvaa, kukoistaa
Luojansa katseen alla,
vaan vaipuu kuihtumalla.

2.
Ihminen niin kuin ruoho
hauraaksi tänne luotu,
elämän tehtävässään
vain viivähtää on suotu.
Vie kuolo kerran jokaisen
kuin viljan tähkän halla,
ja täyttyy elon aika.

3.
Jumala Hengellensä
hoitaa ja meitä kantaa,
sielumme peltomaalle
siunaten kasteen antaa.
Voimiltaan kaikkein heikoinkin
armosta uskomalla
saa turvattuna olla.

4.
Kannamme sielussamme
kaipuuta luokse Herran,
matkalta kilvoituksen
pääsemme kotiin kerran.
Soi autuudessa riemumme!
Kiitosta laulamalla
Kristuksen nähdä saamme.

Inkeri Karvonen 2011, 2013

Auta, Herra, ettei lapsi

Mooses Putro

1. Au - ta, Her - ra, et - tei lap - si ka - dot - tai - si us - ko - a. I - sä, au - ta tais - te - luis - sa,

voi - mal - la - si ra - kas - ta, I - sä, au - ta tais - te - luis - sa, voi - mal - la - si ra - kas - ta.

1.
Auta, Herra, ettei lapsi
kadottaisi uskoa.
Isä, auta taisteluissa,
voimallasi rakasta.
Isä, auta taisteluissa,
voimallasi rakasta.

2.
Anna rohkeutta uskoon,
sanallasi lohduta,
että lapsi elämässään
turvaa saa näin tuntea,
että lapsi elämässään
turvaa saa näin tuntea.

3.
Lapsenuskon arvo näytä
elämämme arjessa.
Valinnoissa meitä ohjaa,
sanallasi opasta.
Valinnoissa meitä ohjaa,
sanallasi opasta.

4.
Auta tielle parannuksen
eksynyt ja luopunut.
Anna jälleen uskon ilo,
sydäimestä kadonnut.
Anna jälleen uskon ilo,
sydäimestä kadonnut.

5.
Siionissa, kodissamme,
hoida meitä kaikkia.
Päivän kerrallaan me teemme
matkaa päivän lapsina.
Päivän kerrallaan me teemme
matkaa päivän lapsina.

6.
Lapsenmielin uskon tiellä
vaeltaa näin tahdomme.
Taluta ja kannaa meitä,
siunaa koko matkamme.
Taluta ja kannaa meitä,
siunaa koko matkamme.

*Päivi Myllynen 2011,
uud. Niilo Rauhalta 2013*